

۲۹۴ - ای یاران مهربان عبدالبهاء اگر بدانید که بچه حالتی و بچه جذب و فرحی و بچه سرور و بشارتی این نامه مرقوم میگردد البته از شدت مسرت بیرواز آئید و با فرح الهی و بشارت ربانی همدم و همراز گردید با وجود آنکه محن و بلایا مانند دریا موج میزند باز عبدالبهاء در نهایت سرور است شما تاسی باین مظلوم نمائید بلا را موهبت کبری شناسید و سختی را راحت عظمی یابید زیرا در سبیل حضرت کبریاست دمی نیاسائید و نفسی راحت ننمائید مانند آتش شعله زنید و بمثابه نور بدرخشید اینست موهبت الهی ایام بگذرد و حیات فانی منتهی شود و سراج زندگانی خاموش گردد ولی اگر در انجمن روحانی بسوزد حیات ابدی یابد و موهبت سرمدی جوید و الا هدر رود پس آنچه سزاوار است مجری دارید این مسجون دائما منتظر ورود بشارت است که آن یاران در نهایت اشتعال منجذب نفعات قدسند و بهدایت ناس مشغول اگر چنین مزده ئی برسد جمیع بلایا و محن و رزایا مبدل بسرور گردد